13

ꝰ p̄terea Adeo penultīa correpta ꝰ intantū. Nō
nunq̄ꝫ ꝰ aliqñ. Eque ꝰ eodē modo vel ita. Quā
id ē qñtum Maxime id ē libēter. Qui ꝰ quomō
vñ Terenciꝰ. Nā antea qui scire posses dum
etas metus magister ꝓhibebat. vbiubi id est
vbicūqꝫ. vtut id ē qualiteꝛcunqꝫ. Nōmodo id ē
nō solum Nōdum id ē nōadhuc Itē vbi in di
ctis poetaꝝ. Cōmuniter valꝫ tantū id est post
q̄ꝫ sed alias in quo loco.

De p̄ticipijs.

AT qui p̄ticipioꝝ ablatiui casus pleꝝqꝫ lo
cū tenēt infinitiui verbi. Hinc est illud Sa
lustij in kathalinaꝫ Nā priusq̄ꝫ incipias cōsul
to ꝛ vbi ꝯsulueris mature facto opꝰ est. vñ in il
la oracōne. Cōsulto id ē cōsulere. Facto. est. fa
cere. Ablatiui casus nō solū p̄ticipioꝝ. verū eti
am nominū alioꝝ in oracōne ꝯtinue solute po
nuntur. Presertim si qua fuerit talis significa
tio. De p̄ticipijs quidē manifestum est. Vt octa
uiano cesaē regnāte pax vniuso orbi parta ē.
Dyonisio zyracusano tyrānū se gerēte grauis
sima in sicilia bella sunt orta. Sꝫ eodem quoqꝫ
modo alia quedā se hñt noia. maxime vero si
dignitatū aut honoꝝ extiterint. vt Cornelio cō
sule acte sūt fabule. Quidam addunt p̄ticipiū
existente. Sꝫ nos ꝓhibemꝰ qđ ad venustatem
oracōnis ptinet addi oportet. Et Itē Scypione

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-74/0025
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG